

Радою України був прийнятий Закон України «Про внесення змін до Кримінального кодексу України», відповідно до якого посилена кримінальна відповідальність за вчинення певних злочинів (ст.ст. 110, 113, 114-1, 279 КК) шляхом збільшення строків позбавлення волі для засуджених.

Список використаних джерел

1. Булько А. Н. Большой словарь иностранных слов 35 тысяч слов. – Изд. 3-е, испр., перераб. – М.: Мартин, 2010. – 704 с.
2. Борисов В. І. Державна політика у сфері боротьби зі злочинністю та її напрями / В. І. Борисов // Проблеми законності: Респ. міжвід. наук. зб. / відп. ред. В. Я. Тацій. – Х. : НЮАУ, 2009. – Вип. 100.– С. 305–312.
3. Сучасна кримінально-виконавча політика України : [моногр.]. – [2-ге вид. випр. і переробл.] / [Колб О. Г., Захаров В. П., Кондратішина В. В. та ін.] ; за заг. ред. О. Г. Колба. – Луцьк: ПП В.П. Іванюк, 2008. – 210 с.
4. Маляренко В.Т. Про покарання за новим Кримінальним кодексом України / В.Т. Маляренко. – К.: Фонд «Правова ініціатива», 2003. – 156 с.
5. Кулик О. Г. Злочинність в Україні на початку ХХІ століття: монографія / О. Г. Кулик. – К.: Юрінком Інтер, 2013. – 272 с.

Книженко О.О., начальник відділу досліджень проблем протидії злочинності НДІ Національна академія прокуратури України, д.ю.н., професор

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ОРГАНІЗОВАНОЇ ЗЛОЧИННОСТІ В УКРАЇНІ

На початку ХХІ століття, Україна як учасник глобалізаційних процесів, що відбуваються у світі, не може не враховувати наслідків таких процесів. Одним з яких є набуття організованою злочинністю такої ознаки як транснаціональність.

Це означає, що такий вид злочинності становить загрозу для міжнародного правопорядку в цілому. У зв'язку з цим резолюцією 55/25 Генеральної Асамблеї від 15 листопада 2000 р. була прийнята Конвенція ООН проти транснаціональної організованої злочинності, яку Україна ратифікувала 4 лютого 2004 р.

Аналіз виявлених злочинів, які скоєні у складі організованих груп та злочинних організацій (далі ОГ і ЗО), свідчить, що в Україні їхня кількість за останні роки зменшилася. Так, якщо в 2008 році таких злочинів було скоєно 3670, в 2012 році – 2128, то в 2013 році – 800 [1]. Відзначимо, що така тенденція була характерна для організованої злочинності й до 2008 року, що було констатовано попередніми кримінологічними дослідженнями [2, с. 67]. Так само за останні роки зменшилася кількість таких груп і організацій. Приміром, якщо кількість ОГ і ЗО в 2008 році складала 378 одиниць, то в 2013 році – 185. На фоні зменшення таких груп, збільшується їхня корумпованість і наявність міжнародних зв'язків. Якщо в 2008 році 15 таких груп було з корумпованими зв'язками, то до 2013 року їхня кількість збільшилася до 33. Також слід зазначити, що з кожним роком збільшується й кількість груп, сформованих на етнічній основі (від 4 в 2008 році до 21 в 2013 році). При цьому, найбільша кількість таких угруповань була зафіксована в 2011 р. і склала 26 одиниць.

Окремо слід зупинитися на кількості створених злочинних організацій, оскільки, згідно чинного кримінального законодавства України вони створюються з чітко визначеними цілями. Аналіз статистичної звітності свідчить, що динаміка такого злочину як створення злочинної організації є нестабільною. Зокрема в 2008 році було виявлено 13 таких організацій, 2009 році – 22, 2010 році – 15, 2011 році – 16, 2012 році – 13 і в 2013 році – 7.

За останні два роки територіальний розподіл цього виду злочинності засвідчив, що за кількістю виявлених ОГ та ЗО лідером є м. Київ, тоді як у попередні роки домінували такі міста як Донецьк і Дніпропетровськ [1]. Характерною особливістю виявлених ОГ і ЗО є те, що вони не були та не є численними. Не менш важливою ознакою ОГ і ЗО, є тривалість їх існування, яка

свідчить про стійкість злочинного угруповання. Згідно статистичної звітності, ОГ і ЗО класифікуються за тривалістю існування на ті, які проіснували до 1 року, до 2 років, від 3 до 6 років і більше 6 років. Більшість із них, відповідно до статистичної звітності, існували в строк до одного року.

Підводячи підсумок, констатуємо, що організована злочинність в Україні зазнала значних змін. Так для такого виду злочинності характерні високі корупційні та міжнародні зв'язки, збільшення її формування на етнічній основі.

Список використаних джерел

1. Статистична звітність форми № 1 (річна) «Єдиний звіт про злочинність» // Офіційний веб-сайт Міністерства внутрішніх справ України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.mvs.gov.ua/mvs/control>

2. Кулик О. Г. Злочинність в Україні на початку ХХІ століття: монографія / О. Г. Кулик. – К. : Юрінком Інтер, 2013. – 272 с.

Денисова Т.А., проректор з науково-педагогічної роботи університету – директор Інституту права ім. Володимира Сташиса, д.ю.н., професор, заслужений юрист України

ПОКАРАННЯ ТА ЗАБОРОНИ: ШЛЯХ ДО СПРАВЕДЛИВОСТІ ЧИ ФОРМУВАННЯ ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ

Науковцям мого покоління можна пишатися тим, що встигли доторкнутися до Великої науки кримінального права і її беззмінних вартостей: М.І. Бажанова, Л.В. Багрія-Шахматова, І.М. Даньшина, С.С. Яценка, А.П. Закалюка, М.Й. Коржанського, П.С. Матишевського, П.П. Михайленка, В.В. Сташиса, І.К. Туркевич. Навіть невеличких зустрічей було б достатньо, щоби пам'ятати їх протягом життя. Тільки зараз, через проміжок